

[Krarup.]

Folkekirke af Præster, der ikke har teologisk Embedseksamen. Forslaget bringer kun faa Forandringer i den Lov, der gælder nu. Det foreslaas f. Eks. i § 1, at Mænd, der har aflagt den fastsatte Universitetsprøve og derefter gjort Tjeneste i 7 Aar paa Missionsmarken, kan søge Præsteembeder. Tidligere krævedes der kun 5 Aars Tjeneste derude, men til Gengæld har man saa frafaldet Fordringen om, at den paagældende skal bestaa Prøven i Missionsmarkens Sprog, fordi det i Lovens Løbetid har vist sig, at der ikke er bestemte Regler for disse Sprogprøvers Afholdelse. Det foreslaas videre, at Præster af en evangelisk-luthersk Menighed uden for Riget, f. Eks. i Amerika, kan søge Præsteembede, hvis de har virket som Præster i 7 Aar, og hvis vedkommende Biskop finder dem egnede til Præstegerning her i Landet. — I § 2 foreslaas som noget nyt Præstestillinger ved Institutioner af særlig Art. — I § 3 omtales Lægmand, der ved deres Arbejde i Kirken og i Menigheden har vist sig egnede til Præstegerningen. — § 5 bringer ogsaa noget nyt, idet den byder paa et, synes jeg, billigt og rimeligt Hensyn angaaende Forflyttelse af Præster, der er ansat efter den nugældende Lov, idet de for Fremtiden efter 7 Aars Præstetjeneste kan søge om andet Embede efter de almindelige Regler, hvis de ellers har Anbefaling fra den Biskop, i hvis Stift de virker. Efter den nugældende Lov er Forflyttelse meget vanskelig, hvad Praksis da ogsaa har vist i de Aar, der er gaaet, og jeg mener, at denne Forandring er meget rimelig.

Lovforslaget her er jo ikke af afgørende Betydning for Folkekirken, da der af disse tre Kategorier kun er ansat 61 — heraf de 7 med tysk Uddannelse og 8 ansat i Valgmenigheder — blandt Folkekirkens ca. 1 600 Præster. Jeg synes ogsaa, man skal anføre, at der for Tiden er et ret stort Antal arbejdsledige Teologer, og saa meget mindre Grund er der jo til at vælge Præster uden for Teologernes Kreds. Alligevel er Lovens Bestemmelser sikkert rigtige og nyttige, baade fordi Loven giver en dygtig og brugbar Missionær, som af en eller anden Grund ikke kan fortsætte sin Gerning i en anden Verdensdel under andet Klima og helt andre Forhold, Adgang til at fortsætte sin Præste-

tjeneste under hjemlige Kaar, men ogsaa fordi saadanne særligt uddannede Præster med deres Erfaringer fra en forskelligartet Præstetjeneste burde have Mulighed for at blive til særlig Nytte inden for Folkekirken. Lovforslaget byder altsaa paa forskellige væsentlige Forbedringer, og jeg anbefaler det gerne til Vedtagelse i det høje Ting.

Jeg kunde ønske at faa oplyst, hvordan disse særlige Præster har varetaget deres Tjeneste i den danske Folkekirke; maaske den højtærede Kirkeminister kunde give nogle Oplysninger herom. Jeg formoder, at disse Oplysninger, som rettelig bør være fortlørlige, bedst kan gives af Ministeren i et Udvalg, saa jeg kan støtte den Tanke, der er blevet fremsat af de andre Ordførere om, at et saadant Udvalg bliver nedsat.

Jeg kan tiltræde de Bemærkninger, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (H. P. Johansen) fremkom med, at som Forholdet ligger, skal man kun foreslaa saadanne Ændringer i de gældende Forhold inden for Folkekirken, som kan vinde almindelig Enighed, som man fra alle Sider kan samles om.

Den højtærede Kirkeminister omtalte i sin Fremsettelsestale det store og dygtige Arbejde, der nu er afsluttet af Det kirkelige Udvalg. Jeg vil dertil sige, at jeg haaber, Ministeren vil tage Konsekvensen heraf og, naar Tiden og Forholdene tillader det, gøre Brug af de Tanker og Forslag, der er fremført i Udvalgets omfattende Betænkning. Det er jo, som Ministeren udtalte, en Aarrække siden, der er blevet fremsat kirkelige Lovforslag, og i disse Aar er der sket betydelige Forandringer og indvundet ikke ringe Erfaringer om de kirkelige Forhold her i Landet. I denne trange Tid minder vi ofte hinanden om, hvad vi som Danske særlig ejer i Forhold til andre Nationer; vi taler f. Eks. om Betydningen af, at vi inden for Landets Grænser kun har eet Sprog. Jeg ønsker i Dag at pege paa et andet uvurderligt Gode, vi Danske har, nemlig at vi alle, eller dog næsten alle, staar i det samme kirkelige Samfund: den evangelisk-lutherske Folkekirke, saa jeg udtaler Haabet om, at ikke alene det foreliggende nyttige Lovforslag kan gennemføres, men at Rigsdagen ogsaa i Fremtiden vil vide at varetage Folkekirkens Tarv, hvis nye Ønsker maatte fremkomme fra Folkekirken.